

свѣта. Това е криво разбиране. Така може да мисли само онзи, който има предъ видъ Великия принципъ на живота, съ Който е свързанъ. Наистина, нѣма подобенъ на Великия принципъ, отъ Когото излиза всичко живо. Отъ този принципъ сж произлѣзли и растенията, и животнитѣ, и хората.

Външно човѣкъ е форма, въ която е поставено нѣкакво съдържание. Съдържанието е ценно, защото има Божественъ произходъ. Следователно, ако подъ думитѣ „като мене втори човѣкъ нѣма“, се разбира съдържанието на човѣка, има смисълъ да се говори така. Обаче, ако формата мисли, че като нея нѣма друга въ свѣта, тя е на кривъ пѣтъ. Колкото да е красива формата на нѣкой сждъ, той е цененъ, не поради своята форма, но поради съдържанието, което е сипано въ него. Започне ли формата да мисли, че съдържанието и тя сж едно и сжщо нѣщо, непременно ще се заблуди. Когато съдържанието се излѣе, остава празна форма, която нѣма вече тази ценностъ, каквато първоначално е имала.

Човѣшкото тѣло представя форма, съставена отъ множество малки форми. Запърмѣръ, главата е форма, въ която разумната природа е поставила най-ценното съдържание — мозъкътъ. Горната частъ на главата, дето се намиратъ моралнитѣ центрове на човѣка, представя главната динамическа сила на мозъка. Деятелността на мозъчнитѣ центрове опредѣля формата на човѣшкото лице. Колко-